

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI SUCEAVA

DECIZIA NR. 24
din 10.05.2005
privind soluționarea contestației formulate de către
S.C.S.R.L., înregistrată la
Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava
sub nr. 17.01.2005

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Structura de Administrare Fiscală - Activitatea de Control Fiscal Suceava, prin adresa nr. din 17.01.2005, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. din 17.01.2005, cu privire la contestația formulată de S.C. S.R.L., împotriva procesului verbal din 30 noiembrie 2004, care constituie anexă la Raportul de inspecție nr. / 09.12.2004 și Decizia de impunere nr. / 09.12.2004, privind sumele stabilite de inspecția fiscală ca încasate necuvenit precum și accesoriile aferente.

Contestația a fost formulată de S.C. „.....” S.R.L. prin S.C.S.R.L. din localitatea Suceava, în calitate de lichidator judiciar al acesteia.

- S.C. „.....” S.R.L. contestă suma totală delei, reprezentând:
-lei - contravaloarea biletelor speciale de călătorie pentru transportul cu autobuzul a veteranilor de război și văduvelor de război, încasată necuvenit;
 -lei - dobânzi de întârziere aferente;
 -lei - penalități de întârziere aferente.

În ceea ce privește competența materială de soluționare a contestației formulate împotriva procesului verbal încheiat în 30.11.2004, cu adresele nr. din 28.02.2005 și din 04.04.2005, s-au solicitat precizări Ministerului Finanțelor Publice.

Răspunsul Ministerului Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare, a fost transmis Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava cu adresa nr. / 29.04.2005 și a fost înregistrată la această unitate, sub nr. / 05.05.2005.

Având în vedere prevederile art. 178 alin. (1) lit. a), art. 82 alin. (1) și art. 106 din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, prevederile anexei 5 din O.M.F.P. nr. 1304 / 2004 și faptul că sumele din procesul verbal contestat sunt identice cu sumele cuprinse în decizia de impunere, precum și faptul că potrivit legii procesul verbal constituie anexă la decizia de impune, Ministerul Finanțelor Publice precizează că **„direcția teritorială - serviciul de soluționare a contestațiilor are competența materială de soluționare a contestației formulate**

împotriva respectivului proces verbal, considerând pe cale de consecință, că aceasta a fost formulată implicit și împotriva deciziei de impunere."

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 174 și 178 din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. „.....” S.R.L. din localitatea, prin cererea formulată, contestă suma de lei stabilită de către organele de inspecție fiscală din cadrul Structurii de Administrare Fiscală - Activitatea de Control Fiscal Suceava ca fiind încasată necuvenit, prin procesul verbal din 30 noiembrie 2004, precum și dobânzile de întârziere calculate în sumă delei și penalitățile de întârziere calculate în sumă delei, precizând următoarele:

Actul de control încheiat la 30 noiembrie 2004 este ilegal sub mai multe aspecte:

În primul rând organele de control nu și-au îndeplinit obligația de a notifica efectuarea acestui control către asociații - administratori și către societatea S.R.L. Suceava - lichidator judiciar desemnat în dosarul de faliment pe care reprezentanții Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava l-au deschis la Tribunalul Suceava. În mod legal și normal, pentru respectarea principiului dreptului la apărare, era necesar ca inspectorii financiari să fi luat legătura cu lichidatorul judiciar, cu fosta conducere a societății pentru lămurirea și posibilitatea de a formula obiecțiuni la întocmirea actului de control.

Pentru nerespectarea acestui principiu, contestatoarea înțelege să invoce nulitatea absolută a actului de control.

Mai mult de atât, contestatoarea invocă incidența dreptului de prescripție a dreptului de a solicita aceste sume, dată fiind aplicabilitatea prevederilor art. 1 și următoarele din Decretul nr. 167 / 1958, fiind trecut mult de 3 ani de la data când s-ar fi datorat aceste sume. Contestatoarea opinează că aceasta este norma ce trebuie aplicată, dată fiind natura juridică a așa-zisei datorii a S.C.S.R.L., anume plata nedatorată produsă printr-o eroare de calcul. Petenta arată că este inadmisibilă luarea în considerare a termenului special de 5 ani de prescripție a datoriilor bugetare.

Societatea comercială contestatoare arată că sub acest aspect, orice demers pentru recuperarea acestor așa zise debite nu poate produce efecte, dată fiind prescripția dreptului la acțiune.

Contestatoarea denunță afirmațiile făcute de organele de inspecție fiscală prin actul încheiat, ca fiind incorecte, dacă nu chiar false.

Astfel, sunt exemplificate mențiunile făcute prin actul încheiat:

*„am efectuat în perioada 04.10.2004 - 30.11.2004 la S.C.
S.R.L. control privind modul de respectare a ...”*

„din verificarea documentației prezentată de S.C.S.R.L. rezultă ...”

Față de mențiunile citate, contestatoarea reclamă faptul că deși prin actul de control organele de inspecție fiscală lasă să se înțeleagă că s-ar fi prezentat și ar fi

efectuat verificări la firmă, care a prezentat documente în scopul verificării, acest lucru nu este real. Inspectorii nu au cercetat nici un înscris de la societate, ci au consultat doar evidența aflată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava. Acest lucru s-a întâmplat pentru simplu motiv că înscrisurile se află și acum la Inspectoratul de Poliție Suceava.

Astfel, contestatoarea arată că din cercetarea documentelor de la sediul D.G.F.P. Suceava nu putea rezulta decât vreo eroare materială de calcul ce putea fi reținută doar în sarcina operatorilor ce au făcut verificările și au dat „bun și aprobat” pe deconturile făcute în urmă cu 4 ani. Contestatoarea arată că acestea sunt persoanele care trebuie trase la răspundere pentru aceste sume de bani și nu S.C.S.R.L.

Diferența stabilită de organele de control nu rezultă nicidecum dintr-o verificare comparativă a evidențelor societății și ale D.G.F.P. a județului Suceava, ci doar dintr-o simplă adunare făcută la aceste sume, de fapt, actul de control nici nu menționează exact proveniența și natura juridică a debitului, lăsând doar să se înțeleagă, destul de voalat, că ar fi vorba de „**adiționarea greșită a borderourilor.**” Această adiționare de borderouri nu constituie obligația societății care, avea doar obligația să depună borderourile pentru obținerea deconturilor, calcularea lor și aprobarea pentru decont revenind Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava. Contestatoarea arată că, faptul că lucrătorii acestei instituții au greșit „**adiționarea borderourilor**” **nu poate fi pusă nicidecum în sarcina S.C.S.R.L., D.G.F.P. neputând să invoce propria eroare în a-și apăra punctul de vedere pentru recuperarea sumei calculate prin actul de control.**

II. Prin procesul verbal din 30 noiembrie 2004 și Raportul de inspecție fiscală nr. / 09.12.2004 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. / 09.12.2004, organele de inspecție fiscală din cadrul Structurii de Administrare Fiscală - Activitatea de Control Fiscal au stabilit că S.C.S.R.L. a încasat necuvenit suma de lei, reprezentând contravaloarea biletelor speciale de călătorie pentru transportul cu autobuzul a veteranilor de război și văduvelor de război, încasată necuvenit.

Cu privire la reverificarea sumelor acordate societățiiS.R.L. prin deconturile întocmite și depuse la D.G.F.P. a județului Suceava pentru transportul auto în baza cupoanelor statistice a veteranilor de război.

Prin procesul verbal din 30.11.2004, care constituie anexă la Raportul de inspecție fiscală nr. / 09.12.2004, se precizează că a fost efectuată reverificarea în totalitate a sumelor înscrise în borderouri, respectiv adiționarea pe coloane și pe total borderou, precum și preluarea corectă a sumelor în situația centralizatoare.

Controlul a cuprins perioada ianuarie 2000 - iunie 2001, încadrându-se în termenul legal de prescripție.

În urma verificărilor a rezultat că S.C.S.R.L. a solicitat și încasat necuvenit suma de lei.

Suma delei reprezintă diferența dintre suma delei solicitată și încasată de societate și suma delei cuvenită.

Diferența de lei rezultă din adiționarea eronată a borderourilor și din

preluarea eronată a sumelor din borderouri în situațiile centralizatoare.

Pentru suma stabilită ca fiind încasată necuvenit, în timpul controlului s-au calculat dobânzi de întârziere în sumă delei și penalități de întârziere în sumă delei.

III. Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei și având în vedere constatările organului de inspecție fiscală, motivele societății contestatoare, precum și actele normative invocate de contestatoare și de organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

1. Referitor la contestarea măsurii dispuse prin Decizia de impunere nr./ 09.12.2004 și anexele la aceasta, de a se achita bugetului de stat suma de lei, reprezentând contravaloarea biletelor speciale de călătorie pentru transportul cu autobuzul a veteranilor de război și văduvelor de război, stabilită ca fiind încasată necuvenit, cauza supusă soluționării este dacă societatea comercială contestatoare datorează bugetului de stat această sumă, în condițiile în care aceasta a înscris în situația centralizatoare care a stat la baza decontării sumei cuvenite, o sumă mai mare cu lei decât suma rezultată din adăugarea sumelor înscrise în borderouri.

În fapt, organele de control, în baza Deciziei directorului Structurii de Administrare Fiscală - Activitatea de Control Suceava, nr./27.08.2004, au procedat la reverificarea documentelor întocmite de S.C.S.R.L. în perioada ianuarie 2000 - iunie 2001, respectiv „*Borderoul cupoanelor statistice pentru călătoria cu autobuze sau pe căile fluviale a veteranilor de război*” și „*Situația centralizatoare a borderourilor rezultate din aplicarea Legii nr. 44 / 1994 în transportul auto sau pe căile fluviale de persoane în luna anul*”

În urma verificării, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea comercială contestatoare a înscris în situația centralizatoare care a stat la baza decontării sumei cuvenite o sumă mai mare cu lei decât suma rezultată din adăugarea sumelor înscrise în borderouri, reprezentând contravaloarea biletelor speciale de călătorie pentru transportul cu autobuzul a veteranilor de război și văduvelor de război, stabilită ca fiind încasată necuvenit.

În urma acestei constatări, în baza prevederilor art. 16 din Legea nr. 72 / 1996, a prevederilor cap. III, pct. 3.1. din O.M.F. nr. 1658 / 2000 și a prevederilor cap. III, pct. 3.1. din O.M.F. nr. 2282 / 2001, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea comercială contestatoare datorează bugetului de stat suma de lei, reprezentând contravaloarea biletelor speciale de călătorie pentru transportul cu autobuzul a veteranilor de război și văduvelor de război, stabilită ca fiind încasată necuvenit.

În drept, în speță sunt aplicabile:

prevederile capitolului III „*Regularizări financiare cu bugetul de stat de către regii autonome și societăți sau companii naționale*” din O.M.F. nr. 1658/2000 pentru aprobarea Normelor metodologice privind încheierea

exercițiului bugetar al anului 2000, unde la pct. 3.1. se stipulează:

„[...] Agenții economici care au beneficiat în anul 2000 de subvenții pentru acoperirea diferențelor de preț și de tarif, subvenții pe produse și activități, transferuri sau prime de la bugetul de stat sau de la bugetele locale, după caz, au obligația să verifice exactitatea acestora pe baza datelor definitive, iar în cazul în care se constată că s-au primit sume în plus, acestea vor fi restituite bugetului de stat sau bugetelor locale, după caz, pe anul 2001, la subcapitolul 22.01.05 "Restituiri de fonduri din finanțarea bugetară a anilor precedenți", respectiv 22.02.05, până la data de 31 ianuarie 2001."

prevederile capitolului III „Regularizări financiare cu bugetul de stat de către regiile autonome, societăți sau companii naționale și societăți comerciale” din O.M.F. nr. 2282/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice privind încheierea exercițiului bugetar al anului 2001, unde la pct. 3.1. se stipulează:

„[...] Agenții economici care au beneficiat în anul 2001 de subvenții pentru acoperirea diferențelor de preț și de tarif, subvenții pe produse și activități, transferuri de la bugetul de stat sau de la bugetele locale, după caz, au obligația de a verifica exactitatea acestora pe baza deconturilor definitive și în cazul în care se constată că s-au primit sume în plus, acestea vor fi restituite bugetului de stat sau bugetelor locale pe anul 2002, după caz, în conturile 20.22.01.05 "Restituiri de fonduri din finanțarea bugetară a anilor precedenți" pentru bugetul de stat și, respectiv, 21.22.02.05 "Restituiri de fonduri din finanțarea bugetară a anilor precedenți" pentru bugetele locale, până la data de 31 ianuarie 2002."

Din conținutul actelor normative citate se reține că agenții economici beneficiari ai subvențiilor pentru acoperirea diferențelor de preț și tarif, subvențiilor pe produse și activități precum și transferurilor sau primelor de la bugetul de stat, pentru anul 2000 și anul 2001, **aveau obligația să verifice exactitatea acestora pe baza documentelor definitive**, respectiv pe baza formularelor „*Borderoul cupoanelor statistice pentru călătoria cu autobuze sau pe căile fluviale a veteranilor de război*” și „*Situația centralizatoare a borderourilor rezultate din aplicarea Legii nr. 44 / 1994 în transportul auto sau pe căile fluviale de persoane în luna anul*” și să restituie bugetului de stat sumele primite în plus, în cazul constatării unei astfel de situații, or, din documentele existente la dosarul contestației, nu rezultă îndeplinirea acestei obligații de către S.C.S.R.L.

Față de conținutul prevederilor legale citate, se reține că neîndeplinirea acestei obligații de către agentul economic contestator nu-l exonerează pe acesta de la obligația restituirii bugetului de stat a sumelor primite în plus.

Având în vedere cele prezentate și prevederile art. 16 din Legea nr. 72 / 1996 privind finanțele publice, aplicabile în perioada supusă verificării, potrivit căroră „**Orice sumă care se cuvine statului se face venit la bugetul de stat, [...]**”, se conchide că în mod legal organele de control au stabilit că S.C.S.R.L. datorează bugetului de stat suma de lei, constatată ca fiind solicitată și primită în plus față de valoarea biletelor speciale de călătorie, înscrise în „*Borderoul cupoanelor statistice pentru călători cu autobuze sau pe căile fluviale a veteranilor de război*” .

Față de cele prezentate, se trage concluzia că S.C.S.R.L. datorează

bugetului de stat suma delei, reprezentând contravaloarea biletelor speciale de călătorie pentru transportul cu autobuzul a veteranilor de război și văduvelor de război, încasată necuvenit și în consecință, se va respinge contestația pentru acest capăt de cerere.

2. Referitor la dobânzile de întârziere în sumă delei și penalitățile de întârziere în sumă delei, cauza supusă soluționării este dacă contestatoarea datorează aceste sume, în condițiile în care pentru debitul care le-a generat contestația a fost respinsă.

În fapt, pentru suma de lei, reprezentând contravaloarea biletelor speciale de călătorie pentru transportul cu autobuzul a veteranilor de război și văduvelor de război, stabilită ca fiind încasată necuvenit, organele de control au calculat dobânzi de întârziere în sumă delei și penalități de întârziere în sumă delei.

În drept, pentru dobânzile în sumă totală delei, în speță sunt incidente:

prevederilor art. 16 și art. 77 alin. (1) din Legea nr. 72 / 1996 privind finanțele publice, aplicabile în perioada supusă verificării, unde se stipulează:

„ART. 16

Orice sumă care se cuvine statului se fac venit la bugetul de stat [...].

ART. 77

(1) Nerespectarea termenului de plată a sumelor datorate bugetului de stat, bugetelor locale, bugetului asigurărilor sociale de stat și bugetelor fondurilor speciale atrage obligația calculării și încasării majorărilor de întârziere prevăzute de lege."

prevederilor art. 13 art. din Ordonanța Guvernului nr. 11 / 1996 privind executarea creanțelor bugetare, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 113/1999 și Ordonanța Guvernului nr. 26/2001, aplicabile până la 31.12.2002, care stipulează că:

„Pentru achitarea cu întârziere a obligațiilor bugetare, debitorii datorează majorări de întârziere, calculate pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data realizării sumei datorate inclusiv, potrivit prevederilor legale în vigoare. [...]

În cazul constatării unor diferențe de obligații bugetare, stabilite de organele competente, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare, la care s-a stabilit diferența, până la data realizării acesteia inclusiv, prevederile alin. 1 aplicându-se în mod corespunzător."

prevederilor art. 12 și art. 13 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 61 / 2002 privind colectarea creanțelor bugetare, aplicabile în perioada 01.01.2003 - 31.12.2003, care prevede că:

„Art. 12 - Pentru neachitarea la termenul scadent a obligațiilor bugetare debitorii datorează dobânzi și penalități de întârziere”

Art. 13 - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

dispozițiilor art. 114, alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aplicabile începând cu 01.01.2004, care stipulează:

„Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

Pentru penalitățile de întârziere în sumă totală delei, în speță sunt incidente:

dispozițiilor art. 13¹ alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 11 / 1996 privind executarea creanțelor bugetare, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 26 / 2001, aplicabile până la 31.12.2002, care precizează că:

„Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri bugetare, cu excepția majorărilor de întârziere, a penalităților și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termene de plată. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a majorărilor de întârziere și/sau a penalităților.”

dispozițiilor art. 14 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 61 / 2002 privind colectarea creanțelor bugetare, aplicabile în perioada 01.01.2003 - 31.12.2003, care precizează că:

„Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor obligații bugetare, cu excepția dobânzilor, penalităților de orice fel și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termen de plată. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor și/sau a penalităților.”

și dispozițiilor art. 120 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aplicabile începând cu 01.01.2004, care stipulează:

„Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Prin urmare, față de conținutul prevederilor legale citate, se constată că dobânzile de întârziere în sumă delei și penalitățile de întârziere în sumă delei au fost stabilite în mod legal de către organele de control, aceasta reprezentând o măsură

accesorie în raport cu debitul, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriu urmează principalul), motiv pentru care urmează să se respingă contestația pentru acest capăt de cerere.

3. Invocarea de către societatea comercială contestatoare a nulității absolute a actului de control, pe considerentul că organele de control nu și-au îndeplinit obligația de a notifica efectuarea controlului, motiv pentru care aceasta nu a avut posibilitatea formulării de obiecțiuni la actul de control și în acest fel a fost încălcat principiul dreptului la apărare, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât potrivit reglementărilor legale, motivul invocat nu atrage nulitatea actului atacat.

Astfel, se reține că potrivit art. 45 din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, *„Lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal, referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art. 42 alin. (3), atrage nulitatea acestuia. [...].”*

În ceea ce privește notificarea efectuării controlului, din referatul cu propuneri de soluționare a contestației întocmit de Structura de Administrare Fiscală - Activitatea de Control Fiscal Suceava, rezultă că verificarea *„s-a efectuat la solicitarea organelor de poliție”*. Față de această precizare, se reține că potrivit art. 99 alin. (2) lit. b) din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, *„Comunicarea avizului de inspecție fiscală nu este necesară: [...] în cazul unor acțiuni îndeplinite ca urmare a solicitării unor autorități, potrivit legii”*.

4. Opinia societății comerciale contestatoare, potrivit căreia în speță sunt incidente prevederile Decretului nr. 167 / 1958 cu privire la termenul de prescriere a dreptului de a solicita aceste sume, motivând că *debitul are o altă natură decât cea a obligațiilor bugetare* și în consecință termenul de prescriere prevăzut de acest act normativ a expirat, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât acest act normativ reprezintă legea generală în materia prescripției, iar potrivit art. 16 din Legea nr. 72 / 1996 privind finanțelor publice, *„Orice sumă care se cuvine statului se face venit la bugetul de stat.”*

Prin urmare, în ceea ce privește termenul de prescriere a dreptului de a stabili obligații fiscale, în speță sunt aplicabile prevederile legii speciale privind administrarea creanțelor bugetare, respectiv art. 88 din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

De altfel, potrivit art. 1 din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, acest act reglementează administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor, amenzilor și **altor sume ce constituie venituri ale bugetului de stat.**

Potrivit art. 88 din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală,

republicată, termenul de prescriere a dreptului organelor fiscale de a stabili obligații fiscale este de 5 ani, acest termen nefiind împlinit.

5. Susținerea societății comerciale contestatoare potrivit căreia adăugarea borderourilor nu constituie obligația sa, singura sa obligație fiind aceea de a depune borderourile pentru obținerea deconturilor și că obligația calculării borderourilor revine Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, din următoarele motive:

În drept, sunt incidente prevederile cap. II „Decontarea biletelor speciale de călătorie” din Instrucțiunile nr. 2728 /T.B. - 19962 din 28 iulie 1999 privind tipărirea și decontarea biletelor speciale de călătorie gratuită, emise în baza prevederilor Legii nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, unde la punctul 21 a de la litera B „*Pentru transportul cu autobuzele aparținând agenților economici transportatori auto care execută curse regulate interurbane și pentru transportul pe căile fluviale*”, se precizează:

„Pe baza cupoanelor statistice al biletelor speciale de călătorie colectate, agenții economici transportatori auto sau pe căile fluviale vor completa lunar, [...], „Borderoul cupoanelor statistice pentru călătoria cu autobuze sau pe căile fluviale a veteranilor de război, colectate în luna anul” și „Situția centralizatoare a borderourilor rezultate din aplicarea Legii nr. 44/1994 în transportul auto sau pe căile fluviale de persoane în luna anul”, conform anexelor nr. 7 și 8.”

Cum, potrivit actului normativ citat, completarea formularului **„Situția centralizatoare a borderourilor rezultate din aplicarea Legii nr. 44/1994 în transportul auto sau pe căile fluviale de persoane în luna anul”** este atributul exclusiv al agenților economici transportatori auto, care se completează pe baza datelor înscrise în formularul **„Borderoul cupoanelor statistice pentru călătoria cu autobuze sau pe căile fluviale a veteranilor de război, colectate în luna anul”**, a cărei completare este de asemenea, atributul exclusiv al agenților economici transportatori auto, se reține că eroarea de calcul a valorii cupoanelor înscrise în borderouri și/sau preluarea incorectă a sumelor în situația centralizatoare, aparține agentului economic contestator, respectiv societății comercialeS.R.L.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor capitolului III „Regularizări financiare cu bugetul de stat de către regii autonome și societăți sau companii naționale” din O.M.F. nr. 1658/2000 pentru aprobarea Normelor metodologice privind încheierea exercițiului bugetar al anului 2000, ale capitolului III „Regularizări financiare cu bugetul de stat de către regii autonome, societăți sau companii naționale și societăți comerciale” din O.M.F. nr. 2282/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice privind încheierea exercițiului bugetar al anului 2001, ale art. 16 și art. 77 alin. (1) din Legea nr. 72/1996 privind finanțele publice, ale art. 13 și art. 13¹ alin. (3) din O.G. nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 26 /

2001, ale art. 12, art. 13 alin. (1) și art. 14 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 61 / 2002 privind colectarea creanțelor bugetare, art. 1, art. 45, art. 88, art. 114 alin. (1) și art 120 alin. (1) din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, ale capitolului II „*Decontarea biletelor speciale de călătorie*” din Instrucțiunile nr. 2728 /T.B. - 19962 din 28 iulie 1999 privind tipărirea și decontarea biletelor speciale de călătorie gratuită, emise în baza prevederilor Legii nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, coroborate cu prevederile art. 185 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

D E C I D E :

Respingerea contestației formulate de S.C. S.R.L., din localitatea, **ca neîntemeiată** pentru capetele de cerere în sumă totală delei, reprezentând:

-lei - contravaloarea biletelor speciale de călătorie pentru transportul cu autobuzul a veteranilor de război și văduvelor de război, încasată necuvenit;
-lei - dobânzi de întârziere aferente;
-lei - penalități de întârziere aferente.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava în termen de 6 luni de la comunicare, conform procedurii legale.